Parlament Europejski
2019-2024

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2023/2129(DEC)

13.11.2023

PROJEKT OPINII

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2022 – Komisja
(2023/2129(DEC))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Romana Tomc

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

– uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu UE za rok budżetowy 2022,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat agencji UE za rok budżetowy 2022,

1. jest zaniepokojony faktem, że do końca 2022 r. łączna kwota zobowiązań pozostających do spłaty osiągnęła rekordowy poziom ponad 450 mld EUR; zauważa jednak, że według Komisji po dalszym wzroście do około 460 mld EUR w 2023 r. zobowiązania pozostające do spłaty powinny spaść w latach 2024–2027 do 314 mld EUR;

2. z zadowoleniem stwierdza, że największa część wydatków z budżetu Unii w 2022 r. trafiła do działu 2 „Spójność, odporność i wartości” (79,1 mld EUR, czyli 40,4 %);

3. przypomina, że wydatki w ramach poddziału 2a „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna” koncentrują się na zmniejszaniu dysproporcji rozwojowych między poszczególnymi państwami członkowskimi i regionami UE; podkreśla znaczenie polityki spójności UE we wspieraniu wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wspomaganiu państw członkowskich i regionów w wykorzystywaniu nowych możliwości i stawianiu czoła takim wyzwaniom jak globalizacja, bezrobocie, przemiany w przemyśle, cyfryzacja, a także wspieraniu podnoszenia kwalifikacji, przekwalifikowania i uczenia się przez całe życie;

4. jest niezwykle zaniepokojony faktem, że ogólny poziom błędu był istotny i wyniósł 4,2 % w porównaniu z 3,0 % w 2021 r.; jest szczególnie zaniepokojony faktem, że poziom błędu wynika głównie z działu „Spójność, odporność i wartości”, który w największym stopniu przyczynił się do tego wskaźnika (2,5 %); przyznaje, że większość wydatków w tym obszarze uznaje się za wydatki obarczone wysokim ryzykiem, ponieważ bazują one głównie na zwrocie kosztów i często podlegają złożonym zasadom; zauważa, że najczęstszymi błędami w dziale „Spójność” były niekwalifikowalne projekty i naruszenia zasad rynku wewnętrznego, w szczególności nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zamówień publicznych i pomocy państwa; wzywa do podjęcia pilnych działań w celu obniżenia poziomu błędu w przyszłości, zwłaszcza w nowym okresie finansowania, oraz wzywa Komisję do wspierania agencji w usprawnieniu ich procedur wewnętrznych, tak aby zapewnić zgodność z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zamówień publicznych i pomocy państwa;

5. zauważa, że utrata siły nabywczej budżetu UE wpłynie w różnym stopniu na jego wydatki, ponieważ części budżetu UE stanowią koszty stałe, które z reguły korelują z inflacją, a zatem te pozycje budżetowe wzrosną bardziej niż oczekiwano na początku okresu obowiązywania WRF; przyznaje, że kluczowym przykładem są tu koszty administracyjne, na które wpływa inflacja; zauważa, że już w 2022 r. Komisja musiała przeznaczyć dodatkowe 0,2 mld EUR na dział 7 „Europejska administracja publiczna” z

powodu rosnącej inflacji i cen energii;

6. podkreśla, że Komisja powinna ocenić wpływ wysokiej inflacji utrzymującej się przez kilka lat na budżet UE oraz określić narzędzia, które pozwolą złagodzić wynikające z tego kluczowe zagrożenia; jest zdania, że w związku z tym Komisja powinna chronić zdolność budżetu UE do wywiązywania się z podjętych zobowiązań prawnych i umownych, takich jak rosnące koszty finansowania;

7. wzywa Komisję, by podjęła niezbędne działania w odpowiedzi na wszelkie błędy stwierdzone przez Trybunał oraz by w razie konieczności wystąpiła o dodatkowe korekty finansowe;

8. odnotowuje zobowiązanie Komisji do kontynuowania ścisłej współpracy z instytucjami audytowymi, aby wzmocnić ich zdolności do zapobiegania błędom i ich korygowania, usprawnić dokumentowanie ich prac audytowych, a tym samym przyczynić się do procesu uzyskiwania pewności;

9. zwraca się do Komisji o jak najszybsze wdrożenie wszystkich zaległych zaleceń Trybunału.